

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: E.N.I., J.K.I.

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) należy interpretować w ten sposób, że przepis prawa krajowego taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w którym przewidziano zastosowanie podstawowej zasady prawa państwa członkowskiego, takiej jak zasada słuszności, przy określaniu zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową w przypadku śmierci osób bliskich spowodowanej czynem niedozwolonym, może być uznany za przepis wymuszający swoje zastosowanie w rozumieniu tego art. 16?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 199, s. 40.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt, Patent- och
marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 15 lutego 2023 r. – Parfümerie Akzente GmbH/KTF
Organisation AB**

(Sprawa C-88/23, Parfümerie Akzente)

(2023/C 155/46)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Parfümerie Akzente GmbH

Druga strona postępowania: KTF Organisation AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE ⁽¹⁾ należy, mając na uwadze prawo Unii w ujęciu ogólnym oraz jego skuteczne stosowanie, interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu prowadzącemu do niestosowania przepisów krajowych wchodzących w zakres dziedziny podlegającej koordynacji, w tym przepisów krajowych stanowiących środek implementacji dyrektywy 2005/29/WE ⁽²⁾, jeżeli siedziba usługodawcy i miejsce, z którego świadczy on usługi społeczeństwa informacyjnego, znajdują się w innym państwie członkowskim i nie istnieją przesłanki do zastosowania jakiegokolwiek wyjątku wynikającego z tych przepisów krajowych, które stanowią środek implementacji art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/31/WE?
- 2) Czy dziedzina podlegająca koordynacji zgodnie z dyrektywą 2000/31/WE obejmuje wprowadzanie do obrotu na stronie internetowej sprzedawcy oraz sprzedaż przez internet produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się, że został oznakowany z naruszeniem wymogów mających zastosowanie do towarów jako takich w państwie członkowskim konsumenta dokonującego zakupu?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy wymogi mające zastosowanie do dostawy i produktów jako takich są wyłączone z zakresu dziedziny podlegającej koordynacji, zgodnie z art. 2 lit. h) ppkt (ii) dyrektywy 2000/31/WE, również wówczas, gdy dostawa samych towarów stanowi niezbędny etap wprowadzania do obrotu i sprzedaży przez internet, czy też dostawę samych towarów należy uważać za element pomocniczy względem wprowadzania do obrotu i sprzedaży przez internet oraz nierozdzielnie z nimi związane?

- 4) Czy okoliczność, że wymagania mające zastosowanie do towarów jako takich wynikają z przepisów krajowych implementujących i uzupełniających uregulowania sektorowe Unii, w tym art. 8 ust. 2 dyrektywy 75/324/EWG⁽³⁾ i art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009⁽⁴⁾, oraz oznaczających, iż wymagania mające zastosowanie do towarów muszą być spełnione, aby towary mogły zostać wprowadzone do obrotu na rynku lub dostarczone konsumentom końcowym w państwie członkowskim, ma jakiegokolwiek znaczenie przy udzielaniu odpowiedzi na pytania drugie i trzecie, a jeżeli tak, to jakie?

(¹) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).

(³) Dyrektywa Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dozowników aerozoli (Dz.U. 1975, L 147, s. 40).

(⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. 2009, L 342, s. 59).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 grudnia 2022 r. w sprawie T-275/19, PNB Banka/EBC, wniesione w dniu 20 lutego 2023 r. przez PNB Banka AS

(Sprawa C-99/23 P)

(2023/C 155/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PNB Banka AS (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC), Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji EBC, doręczonej pismem z dnia 14 lutego 2019 r., o przeprowadzeniu kontroli na miejscu w lokalu wnoszącego odwołanie;
- obciążenie EBC kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie oraz kosztami postępowania;
- w zakresie, w jakim Trybunał nie jest właściwy do orzekania w niniejszej sprawie, o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut dotyczący uchybienia proceduralnego zaskarżonego wyroku, ponieważ Sąd nie zajął się w odpowiedni sposób kwestią reprezentacji wnoszącego odwołanie w ramach postępowania przed Sądem.

Sąd popełnił błąd, zakładając, że problem dotyczący integralności postępowania przed Sądem nie stanowi problemu, o ile można twierdzić, że problem ten nie istniałby, gdyby, hipotetycznie, Łotwa przestrzegała swoich zobowiązań. Tym samym naruszył on zasadę, że ochrona prawna nie może być jedynie teoretyczna i iluzoryczna, a tym samym naruszył art. 47 karty.